

A hadtápbiztosítás megszervezésének egyes kérdései közös hadműveletek lefolytatása során

(Fordította: Barna Ibolya kpa.)

A csapatok közös tevékenység alatti sikeres hadtápbiztosítása — különösen a seregtestek és magasabbegységek egyik szövetséges hadseregtől a másikhoz történő átalárendelésének feltételei közepette — egy sor olyan problémát vet fel, amelyek megoldása csak szoros és folyamatos együttműködés alapján lehetséges. Ez arra kötelezi a hadtáp szerveket, hogy a csapatok szervezeti felépítését, lehetőségeit, és elsősorban a szövetséges hadseregek hadtápjának lehetőségeit, azok anyagi és technikai biztosítását, valamint az illető országok gazdasági lehetőségeit a megkötött egyezmények alapján jól szolgálják. Mindez elengedhetetlen ahhoz, hogy garantáljuk a helyi erők és eszközök helyes felhasználását a csapatok közös hadműveletek alatti hadtápbiztosítása céljából.

Mivel a szövetséges hadseregek hadtápbiztosítása megszervezésének általános elvei egy cikk keretében (1973. 5. sz. Tájékoztató gyűjtemény) részletes vizsgálatra kerültek és mi teljes mértékben osztjuk azokat, most csupán néhány fontosabb tételt szeretnék kiemelni, melyek megoldásától a hadtápbiztosítási feladatok sikeres megoldása függ. Ezekhez tartoznak a következők:

— valamennyi szövetséges hadsereg számára egységes utasítások kiadása a katonai szállítások irányítása, a közlekedés (mind egyes fajtái külön, mind pedig együttesen) igénybevétele, a szállítóeszközök és közlekedési utak mindenoldalú és hatékony előkészítésével kapcsolatos kérdések terén;

— a szövetséges csapatok hadművelési és csapat-tartalékainak terjedeleme, összetétel és lépcsőzés szerinti kiegyenlítése (azonosítása);

— az anyagszállítás legésszerűbb módjainak alkalmazása a szállítási láncszemekben belül és azok között;

— a szállító, be- és kirakótechnika, valamint a szállítási kapacitás (konténerek, rakodólapok stb.) további szabványosítása.

Az 1972-ben és 1973-ban lefolytatott gyakorlatok során, de különösen a Német Demokratikus Köztársaság Nemzeti Néphadseregének hadtápszerveivel folytatott „Komplex-73” fedőnevű parancsnoki-törzsvezetési gyakorlat, valamint az Egyesített Fegyveres Erők főparancsnokának vezetése alatt a Lengyel Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság területén tartott három szövetséges hadsereg hadművelési parancs-

noki-törzsvezetési hadtápgyakorlata során nagyon fontos problémákat sikerült feldolgoznunk. E gyakorlat eredményeképpen jutottunk arra a következtetésre, hogy — alárendeltségüktől függetlenül — csapatainkat a nemzeti ellátóbázistól kis távolságra folytatott harctevékenységek során a nemzeti tartalékokból kell ellátni. E feladat megoldásához idejekorán, vagyis békében elő kell készíteni minden szükségeset a harctevékenységek valószínű irányában.

De melyek is azok a kiindulási adatok, amelyek szükségesek ezen intézkedések megtervezésével kapcsolatban? Véleményünk szerint a következőket sorolhatjuk ide: a magasabbegység valószínű harcfeladata; annak összetétele és technikai ellátottsága; fogyasztási normák és a várható veszteségek; csapat- és hadművelati tartalékok méretei és lépcsőzése, kiegészítő tartalékok létrehozása; a magasabbegység hadtáp összetétele és lehetőségei; az előjáró szervek hadtápegységeinek, -alegységeinek és -intézeteinek diszlokációja és azok feladatok végrehajtásába történő bevonásának lehetőségei stb.

A territoriális erők és eszközök, valamint a központi hadtápegységek és -intézetek munkájának nyilvánvalóan garantálnia kell a magasabbegység hadtápbiztosítását a magasabbegység hadtápjának teljes szétbontakozása nélkül.

Nem időzve részletesebben az egyes szolgálati ágak feladatainál, meg kell mondanunk, hogy az anyagi biztosítás tervezésének és megszervezésének több variációban kell megtörténnie. Ha például arról van szó, hogy a csapatokhoz minden szükségeset elszállítunk, úgy a lehetséges változatok egyikéül a következőt javasolhatjuk:

A helyi üzem- és kenőanyag-, élelmiszer- és egészségügyi-anyagraktárakból történő szállítást legcélszerűbb a magasabbegység gépkocsiszállítással megoldani; a katonai körzet raktáraiból vagy központi raktárakból történő lőszer-, műszaki eszköz-, vegyvédelmi anyag stb. szállítást pedig — a Központ gépkocsiszállítása útján. E kérdés másféle megoldása lehetséges oly módon, hogy a csapatok tevékenységének valószínű irányában idejekorán létrehozzák a felsorolt anyagfajták ideiglenes raktárait.

A tevékenykedő magasabbegységek hadtápbiztosítását szolgáló központi ellátóbázisok megszervezése esetén az anyagszállítást ezen intézetek gépkocsiszállítással célszerű megszervezni.

Ha a harctevékenységek során a csapatok jelentős mértékben előrehaladtak és az utánszállítás távolsága meghaladta a 150—200 km-t, úgy a nemzeti magasabbegységet célszerű bekapcsolni a szövetséges hadsereg hadtápbiztosítási rendszerébe, előzetesen azonban csapatkészleteit a megszabott normaértékre kell feltölteni.

Az ütközetbe vetésükig a második lépcsőben tevékenykedő seregtettek biztosítását — véleményünk szerint — a nemzeti hadtápszervek végezhetik. Ha pedig az utánszállítás távolsága meghaladja a gépkocsiszállítást egy napi útját, úgy a szövetséges seregtest hadtápbiztosítását legjobb teljes mértékben a frontra hárítani.

Ami pedig az átalárendelt magasabbegységek technikai és egészségügyi biztosítását illeti, véleményünk szerint azt saját területen, vagy attól nem nagy távolságra a nemzeti szervek valósíthatják meg.

Ha egyik vagy másik front teljes mértékben magára vállalja a nemzeti seregtestek és magasabbegységek hadtápbiztosítását, úgy annak a nemzeti gépkocsiszállító, javító és egészségügyi alegységeket kell átalárendelni.

A csapatok olyan ellátmánycikkekkel történő biztosítását, mint a ruházati anyag, a nemzeti gyártmányú technika javítására használatos tartalékalkatrészek stb., a Központ raktáraiból és bázisairól történő beszerzés útján kell megvalósítani és a front vagy hadseregbázisokon keresztül eljuttatni.

Közös tevékenységek során az egész hadtápmunka megszervezése és megvalósítása kemény és folyamatos vezetést kíván. Ennek érdekében a szorosabb együttműködés és felesleges idővesztés elkerülése céljából a hadtápbiztosítás tervezése és megszervezése során rendkívül hasznos a hadtápvezetési szerveknél a nemzeti hadműveleti csoportok felhasználása.

A szövetséges hadseregek hadtápszerveinek együttműködésében nyilvánvaló hiányosság az a tény, hogy még mindig nincsenek egységesített harci okmányok.

A német és orosz nyelven kidolgozott okmányok jelenlegi alkalmazása a Nemzeti Néphadsereg hadtápjának keretein belül csak az első lépésnek tekinthető. Ezért az egységesített harci okmányok létrehozása céljából tovább kell folytatni a megkezdett munkákat.

A Lengyel Néphadsereggel közösen kidolgoztuk az ideiglenes átrakó körlet szétbontakozását és tevékenységét vízi átkelőhelyen, különböző szerkezetű vasúti és közúti hidak felépítését és a katonai gépkocsitak fenntartását.

A tapasztalat azt bizonyítja, hogy az ideiglenes átrakó körlet szétbontakozásához és munkájához nagyszámú hídra és kompátkelő eszközre, csővezetékre és mindenfajta szállítóeszközre van szükség, valamint számos gyakorlati intézkedés idejekorán történő megvalósítására. Ezekhez tartozik: a közlekedési utak műszaki oltalmazása, a műszaki berendezés, valamint őrzés és védelem. A kellő időben történt előkészítés következtében gyakorlatainkon a hidak ellenség általi szétrombolása után 2 órával sikerült hozzálátnunk a munkához az ideiglenes átrakó körletben. Emellett elsőízben gyakoroltuk a Lengyel Néphadsereg és az NDK Nemzeti Néphadsereg csővezetékeinek csatlakoztatását.

A csapatok és az anyagi eszközök gyors átrakása, azoknak a folyó keleti partján történő szétbontakozása céljából 10 vasútállomást használtak fel. A lőszert, üzem- és kenőanyagot, élelmiszert és ruházati anyagot szállító vonatok útbaindítására és a hadművelleti szállításokra egyes, erre a célra alkalmas vasútállomásokat választottak ki és készítettek elő. Ez lehetővé tette a be- és kirakótechnika hatékonyabb felhasználását.

A tapasztalat azt is bizonyítja, hogy az ideiglenes átrakó körlet szilárd és folyamatos vezetése, a manőverek erő- és eszközbiztosítása, valamint az ellenséges nukleáris csapások következményeinek gyors felszámolása céljából létre kell hozni a körlet egységes vezetési szervét.

A gyakorlatokon az ideiglenes átrakó körlet parancsnokául a Lengyel Néphadsereg tisztjét, helyetteséül — a Nemzeti Néphadsereg tisztjét jelölték ki. Ez a megoldás célszerűnek bizonyult.

A gyakorlat folyamán elsősorban alkalmazták az SzSzB-60 úszóhid-készletet. E készlet segítségével lehetséges tengeri kikötők berendezése, kompátkelőhelyek építése, úszó közúti hídverés, a készlet megfelelő felépítménnyel történő ellátása esetén pedig vasúti forgalomra is felhasználható. A mozgósított út-hídépítő század e készlet felhasználásával 30 perc alatt 80 t teherbírású és naponta 6000 gépkocsi áteresztőképességű úszó hidat vert a vízi akadályon.

A lefolytatott hadtápgyakorlatok értékes tapasztalatot adtak a szövetséges csapatok közös tevékenysége hadtápbiztosításának további korszerűsítése terén.